

Het Boek Daniël - Nummer Vijfentachtig

De profetische reis onthuld: de goddelijke samenhang van historische mijlpalen

Jeff Pippenger

2024-02-18

Honderdzesentwintig jaar na de opstand van 1863 werden in 1989 de laatste zes verzen van Daniël elf ontsloten. De kennis die in dat jaar voor het eerst werd ontsloten, was het inzicht in de hervormingslijnen van de heilige geschiedenis, en de openbaring dat zij alle aan elkaar parallel liepen. Vervolgens begon in 1992 het licht van de laatste zes verzen zich te onvouwen. De eerste openbare presentaties van deze waarheden vonden plaats in 1994, en het onderwerp was de hervormingslijnen. In 1996 werd een tijdschrift uitgegeven met de titel *The Time of the End*, waarin de laatste zes verzen van Daniël elf werden geïdentificeerd.

1996 was het jaar waarin de boodschap werd geformaliseerd, een wegmarkering die parallel loopt met de formalisering van de boodschap van William Miller in 1831. Millers boodschap was de aankondiging van de opening van het oordeel, en de laatste zes verzen van Daniël elf waren de aankondiging van de sluiting van het oordeel. Het onderwerp van Millers boodschap was de profetische tijd zoals geopenbaard in de Bijbel. Het onderwerp van de laatste zes verzen van Daniël elf was het moderne Rome (de vervalste koning van het noorden). De methodologie die aan Miller werd geopenbaard, bestond uit zijn 14 regels voor profetische interpretatie. De methodologie die in 1989 werd geopenbaard, was de „regel op regel” van de hervormingsbewegingen.

Millers werk omvatte de vestiging van het Woord van God als gezaghebbend, in tegenstelling tot de pauselijke tradities en gebruiken die twaalfhonderd zestig jaar lang in de wereld van kracht waren geweest. Om deze reden werd Millers boodschap voor het eerst gepubliceerd in 1831 (waardoor Millers boodschap werd geformaliseerd), precies tweehonderd twintig jaar na de totstandkoming van de King James Bible. Het werk van *Future for America* was de identificatie van de rol van de Verenigde Staten in het genezen van de dodelijke wond van het pausdom bij de spoedig komende zondagswet. Om deze reden werd het tijdschrift *The Time of the End* in 1996 gepubliceerd (waardoor de boodschap werd geformaliseerd), precies tweehonderd twintig jaar na het begin van de Verenigde Staten in 1776.

De erkenning van de tweehonderd twintig jaren die het thema van elke hervormingsbeweging verbonden met een historisch referentiepunt, werd pas geruime tijd na 11 september 2001 onderkend, want pas toen de derde wee op die datum aanbrak, leidde de Heer Zijn volk terug naar de oude paden van Jeremia, hoofdstuk zes, verzen zestien en zeventien. Daar werd het licht van de „zeven tijden” herontdekt, en naarmate dat licht zich onvouwde, werd het duidelijk dat tweehonderd twintig het getal is dat Daniël acht, verzen dertien en veertien, met elkaar verbindt. In vers dertien wordt het „chazon”-gezicht van de profetische geschiedenis aangeduid, en in vers veertien wordt het „mareh”-gezicht van „de verschijning” aangeduid. Het verband tussen die twee verzen is wat Gabriël kwam onderwijzen aan Daniël, en Daniël vertegenwoordigt het volk van God

in de laatste dagen, dat het verband tussen die twee gezichten gaat begrijpen.

Het visioen van vers dertien stelt de „zeven tijden” voor (tweeduizend vijfhonderd twintig jaar), en het visioen van vers veertien stelt de tweeduizend driehonderd dagen (jaren) voor. De „zeven tijden” tegen het zuidelijke koninkrijk Juda, dat Juda, Jeruzalem en het heiligdom vertegenwoordigt, begonnen in 677 v.Chr., en de tweeduizend driehonderd jaren die het herstel van Jeruzalem en het heiligdom aanduiden, begonnen in 457 v.Chr.

Tweehonderd twintig jaar verbindt deze twee visioenen met elkaar, en het getal tweehonderd twintig werd erkend als een symbool van het verband tussen de vertreding van de heirmacht en het heiligdom door de verwoestende machten van het heidendom en het pausdom, hetgeen wordt voorgesteld als een verstrooiing en Gods verbolgenheid. De tweehonderd twintig jaar verbonden het visioen van het satanische werk van het vertrappen van het heiligdom met het visioen van het goddelijke werk van het herstel van diezelfde tempel. De tweehonderd twintig jaar is derhalve een symbool dat een heilige verbinding voorstelt.

Zoals de Milleritische beweging eindigde bij de opstand van 1863, en vervolgens honderdzesentwintig jaar later de beweging van de derde engel aanbrak, waarmee werd benadrukt dat de twee bewegingen verbonden waren door de symboliek van de „zeven tijden” (honderdzesentwintig), zo verbond de periode van tweehonderd twintig jaar de vestiging door Miller van de Bijbelse boodschap in 1831 met de totstandkoming van de King James Bible in 1611; evenzo verbond diezelfde tijdsperiode Future for America met het begin van Amerika, terwijl zij het einde van Amerika aanwees.

Op 22 oktober 1844 kwam de Boodschapper van het Verbond plotseling tot de tempel die Hij in zesenvestig jaar had opgericht, vanaf 1798, het einde van de eerste gramschap, tot 1844, het einde van de laatste gramschap. Zijn intocht in de tempel was voorafgegaan door de uitstorting van de Heilige Geest in de beweging van de Middernachtsroep, die voorafgeschaduwde was door de triomfantelijke intocht van Christus in Jeruzalem. Deze twee getuigen bevestigen dat, wanneer de beweging van de Middernachtsroep in de laatste dagen wordt herhaald, Christus de tempel van de honderdvierenveertigduizend zal hebben opgericht. De twee bewegingen waarin de Middernachtsroep van de gelijkenis van de tien maagden wordt vervuld, lopen parallel aan elkaar.

„Ik word vaak verwezen naar de gelijkenis van de tien maagden, van wie er vijf wijs waren en vijf dwaas. Deze gelijkenis is en zal tot op de letter vervuld worden, want zij heeft een bijzondere toepassing op deze tijd en is, evenals de boodschap van de derde engel, vervuld geworden en zal tot aan het einde der tijden tegenwoordige waarheid blijven.” Review and Herald, 19 augustus 1890.

De geschiedenis van de Millerieten (de beweging van de eerste engel) vertegenwoordigt een toenemende manifestatie van de kracht van God, die begon toen het boek Daniël in 1798 werd ontzegd. De kracht nam toe toen de engel van Openbaring tien op 11 augustus 1840 neerdaalde. Vervolgens kwam de eerste teleurstelling van 19 april 1844, die uiteindelijk leidde tot de uitstorting van de Heilige Geest tijdens de kampbijeenkomst te Exeter, beginnend op 12 augustus 1844, en zich als een vloedgolf over het land bleef verbreiden tot 22 oktober 1844.

De geschiedenis van Future for America (de beweging van de derde engel) vertegenwoordigt een toenemende openbaring van de kracht van God, die begon toen het boek Daniël in 1989 werd ontzegd. Die kracht nam toe toen de engel van Openbaring achttien op 11 september 2001 neerdaalde. Vervolgens kwam op 18 juli 2020 de eerste teleurstelling, die uiteindelijk zal leiden tot de uitstorting van de Heilige Geest, welke zich als een lopend vuur over de aarde zal blijven verspreiden totdat Michaël opstaat en de genadetijd voor de mensheid wordt gesloten.

Op 22 oktober 1844 werden verschillende profetieën vervuld, waarmee wordt aangetoond dat bij de spoedig komende zondagswet opnieuw verschillende profetieën vervuld zullen worden. Een van die profetieën is het talmen van het gezicht, zoals voorgesteld in Habakuk hoofdstuk twee. Habakuk hoofdstuk twee duidde de ervaring aan van zowel de beweging van de eerste als van de derde engel. Beide bewegingen worden geconfronteerd met een debat over de juiste bijbelse methodologie, dat plaatsvindt tussen die vertegenwoordigers van de beweging en het voorheen uitverkoren volk dat gedurende het verloop van het debat wordt voorbijgegaan.

De boodschap die verdedigd moest worden door de wachters van de geschiedenis van de eerste engel, was de identificatie van de waarheden (Millers juwelen), die uiteindelijk werden weergegeven op de twee heilige kaarten van 1843 en 1850. In de loop van het debat zou er een teleurstelling zijn die een scheiding markeerde van de twee antagonistische klassen, en een oproep tot diepere toewijding aan de getrouwen.

Vervolgens duidt Habakuk het onderscheid aan tussen de twee klassen die betrokken zijn bij het beproevingsproces van de fundamentele waarheden. Dat beproevingsproces, dat het debat omvatte tussen de twee klassen die op 22 oktober 1844 verstomden, eindigde precies daar waar Habakuk hoofdstuk twee eindigde.

Maar de HEERE is in zijn heilige tempel; laat heel de aarde stil zijn voor zijn aangezicht.
Habakuk 2:20.

De Heere trad plotseling Zijn Milleritische tempel binnen, en toen moest de gehele aarde zwijgen, want de antitypische Grote Verzoendag was aangebroken en het oordeel over de doden was begonnen. De profetische geschiedenis van Habakuk hoofdstuk twee eindigde op 22 oktober 1844, en Jezus identificeert altijd het einde van een zaak met het begin van een zaak. Het begin van de twee visioenen van tweeduizend vijfhonderdtwintig jaar van vertrapping van het heiligdom en het heir, en het visioen van het herstel van het heiligdom en het heir, begon tezamen, maar gescheiden door tweehonderdtwintig jaar, en toen zij eindigden, werden zij als geëindigd aangeduid, in Habakuk hoofdstuk TWEE vers TWINTIG.

Bij de spoedig komende zondagswet zullen verscheidene profetieën in vervulling gaan. Een van die profetieën is het vertoeven van het gezicht, zoals voorgesteld in Habakuk hoofdstuk twee. Habakuk hoofdstuk twee duidt op de ervaring van zowel de beweging van de eerste als van de derde engel. Beide bewegingen worden geconfronteerd met een debat over de juiste bijbelse methodologie, dat plaatsvindt tussen die vertegenwoordigers van de beweging en het vroeger uitverkoren volk, dat tijdens het verloop van het debat wordt voorbijgegaan.

De boodschap die door de wachters van de geschiedenis van de derde engel verdedigd moet worden, is de identificatie van de waarheden (Millers juwelen), die uiteindelijk werden voorgesteld op de twee heilige kaarten van 1843 en 1850. In het verloop van het debat was er een teleurstelling die een scheiding markeerde tussen de twee antagonistische klassen, en een oproep tot diepere toewijding aan de getrouwen. Vervolgens duidt Habakuk het onderscheid aan tussen de twee klassen die betrokken zijn bij het beproevingsproces van de fundamentele waarheden. Dat beproevingsproces, dat werd voorgesteld door het debat tussen de twee klassen, zal volledig eindigen bij de spoedig komende zondagswet, precies waar Habakuk hoofdstuk twee eindigde.

Maar de HEERE is in Zijn heilige tempel; laat de ganse aarde zwijgen voor Zijn aangezicht.
Habakuk 2:20.

De Heer zal plotseling de tempel van de honderd vierenveertigduizend binnengaan, en dan zal de gehele aarde zwijgen, want de antitypische Grote Verzoendag zal het oordeel over de levenden bereiken. De profetische geschiedenis van Habakuk hoofdstuk twee eindigt bij de spoedig komende zondagswet, en Jezus vereenzelvigd altijd het einde van een zaak met het begin van een zaak.

Het oordeel over de levenden begon op 11 september 2001, maar het oordeel is een proces. Dat proces begint met het huis van God en bereikt vervolgens een punt waarop het oordeel komt over hen die buiten het huis van God zijn. Toen de grote gebouwen van New York City werden neergehaald, begon het oordeel dat wordt uitgebeeld door de verzegelende engel die door Jeruzalem trekt en een merkteken plaatst op hen die zuchten en jammeren over de gruwelen die in de kerk worden bedreven, en ook over de gruwelen die in het land worden bedreven. Bij de spoedig komende zondagswet zal Christus het werk van het oprichten van de tempel van de honderd vierenveertigduizend hebben voltooid, en de verderfengelen zullen oordeel over Jeruzalem brengen.

De honderd vierenveertigduizend worden vervolgens opgeheven als een banier, en het oordeel over de levenden vangt aan voor de andere kudde, voorgesteld door Edom, Moab en de voornaamsten van de kinderen van Ammon in Daniël hoofdstuk elf, vers eenenveertig.

Of men nu de Milleritische beweging van de eerste engel beschouwt of de machtige beweging van de derde engel, de volledige geschiedenis van de reformatische beweging vertegenwoordigt een toenemende openbaring van waarheid, die culmineert in de uitstorting van de Heilige Geest. De uitstorting van de Heilige Geest vormt het middelpunt van de profetieën van de laatste dagen. Daarom hebben de dwaze maagden geen olie en de wijze wel. De olie is de regen.

Men zegt: Als een man zijn vrouw verstoot, en zij van hem heengaat en de vrouw van een andere man wordt, zal hij tot haar wederkeren? Zou dat land niet ten zeerste verontreinigd worden? Maar gij hebt gehoereerd met vele minnaars; keer nochtans weder tot Mij, spreekt de HEERE. Sla uw ogen op naar de kale hoogten en zie waar gij niet hebt gelegen. Langs de wegen hebt gij op hen gezeten, als een Arabier in de woestijn; en gij hebt het land verontreinigd met uw hoererijen en met uw goddeloosheid. Daarom zijn de regenvlagen ingehouden, en er is geen spade regen geweest; maar gij hadt het voorhoofd ener hoer, gij hebt

geweigerd u te schamen. Zult gij niet van nu af tot Mij roepen: Mijn Vader, Gij zijt de Leidsman mijner jeugd? Jeremia 3:1–4.

In de passage (en alle profeten spreken over de laatste dagen) stelt God vast dat Zijn volk hoererij heeft bedreven, zózeer dat het een hoerenvoorhoofd heeft. De hoer van de laatste dagen is de pauselijke macht, en het voorhoofd vertegenwoordigt een doelbewuste beslissing. Gods volk van de laatste dagen is goddeloos, maar God biedt een laatste roep, hoewel zij een punt hebben bereikt waarop zij tot dezelfde beslissing zijn gekomen als de hoer. Zij hebben een karakter ontwikkeld dat door het vierde geslacht wordt voorgesteld, waarin zij bereid zijn de zon te aanbidden, zoals weergegeven in het vierde geslacht van Ezechiël hoofdstuk acht.

“De tijd is gekomen voor het ware licht om te schijnen te midden van morele duisternis. De boodschap van de derde engel is tot de wereld uitgegaan en waarschuwt de mensen tegen het ontvangen van het merkteken van het beest of van zijn beeld op hun voorhoofden of op hun handen. Dit merkteken ontvangen betekent tot dezelfde beslissing te komen als het beest heeft genomen en dezelfde denkbeelden te verdedigen, in rechtstreekse tegenstelling tot het Woord van God. Van allen die dit merkteken ontvangen, zegt God: ‘Dezelfde zal drinken van de wijn van de toorn van God, die ongemengd is uitgegoten in de beker van zijn gramschap; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel in de tegenwoordigheid van de heilige engelen en in de tegenwoordigheid van het Lam.’” Review and Herald, 13 juli 1897.

Jeremia identificeert Gods volk van de laatste dagen als reeds in het bezit van het voorhoofd van de hoer. Zij staan op het punt het merkteken van het beest te ontvangen, want zij zijn „goddeloos”. In de zojuist aangehaalde passage vervolgt Zuster White:

„Indien het licht der waarheid u is voorgehouden, waardoor de sabbat van het vierde gebod wordt geopenbaard en wordt aangetoond dat er in het Woord van God geen grondslag is voor de viering van de zondag, en u zich toch blijft vastklampen aan de valse sabbat, terwijl u weigert de sabbat, die God ‘Mijn heilige dag’ noemt, heilig te houden, dan ontvangt u het merkteken van het beest. Wanneer vindt dit plaats?—Wanneer u gehoorzaamt aan het besluit dat u gebiedt op zondag van arbeid af te zien en God te aanbidden, terwijl u weet dat er in de Bijbel niet één woord staat waaruit blijkt dat de zondag iets anders is dan een gewone werkdag, stemt u erin toe het merkteken van het beest te ontvangen en weigert u het zegel van God. Indien wij dit merkteken op ons voorhoofd of in onze hand ontvangen, moeten de oordelen die over de ongehoorzamen zijn uitgesproken, op ons neerkomen. Maar het zegel van de levende God wordt geplaatst op hen die gewetensvol de sabbat des Heren onderhouden.”

„En God zag dat de boosheid van de mens groot was op de aarde, en dat al wat de overleggingen van de gedachten van zijn hart voortbrachten, te allen tijde alleen maar slecht was.... Ook was de aarde verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vervuld met geweld.... Toen zei God tot Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen; want door hen is de aarde vervuld met geweld; en zie, Ik zal hen met de aarde verdelgen.” Zij moesten worden uitgeroeid, omdat zij de aarde hadden verontreinigd die God had geschapen om door een rechtvaardig volk te worden genoten.

“Zoals het was in de dagen van Noach,’ verklaarde Christus, ‘zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen.’ En is het niet zo? Ieder die de dagbladen inziet, kan een lange lijst van misdaden aantreffen—dronkenschap, diefstal, roof, verduistering, moord. Soms worden gehele gezinnen vermoord, opdat de begeerten van die man om zich geld of goederen toe te eigenen die hem niet toebehoren, bevredigd mogen worden. De wereld wordt inderdaad zoals zij was in de dagen van Noach, omdat de mensen Gods geboden openlijk veronachtzamen.”
Review and Herald, 13 juli 1897.

Jeremia identificeert Gods volk van de laatste dagen, dat op het punt staat zich neer te buigen voor de zon; en wanneer hij dat doet, geeft hij te kennen dat „de regenbuien zijn ingehouden, en er is geen late regen geweest; en gij hadt het voorhoofd ener hoer, gij weigerdet u te schamen.” De „goddelozen” onder Gods volk in de laatste dagen ontvangen geen late regen, en zij weigeren zich te schamen, want hun gedachten zijn voortdurend boos geworden, zoals uitgebeeld in de geschiedenis van Noach, en ook door de kamers der beelden in de tweede gruwel van Ezechiël, hoofdstuk acht.

Jeremia wijst de onbeschaamde goddelozen onder Gods volk in de laatste dagen erop om te „roepen” „van” die „tijd” tot „de leidsman van” hun „jeugd”. De leidsman van de jeugd van het adventisme waren de twee tafelen van Habakuk en de juwelen die daarop werden voorgesteld. De enige hoop om uit te breken uit de goddeloosheid die op het punt staat de goddelozen onder Gods volk in de laatste dagen de eeuwige dood te brengen, is te roepen tot de God die in het begin de leidsman was, welk begin aankwam op „de tijd van het einde” in 1798.

Het vraagstuk in de geschiedenis van de eerste of de derde engel is of u de late regen ontvangt of niet ontvangt. De late regen begon toen de volken vertoerd werden op 11 september 2001.

„In die tijd, terwijl het werk van de zaligheid ten einde loopt, zal er benauwdheid over de aarde komen, en de naties zullen toornig zijn, doch in bedwang gehouden worden om het werk van de derde engel niet te verhinderen. In die tijd zal de ‘spade regen’, of verkwikking van de tegenwoordigheid des Heeren, komen om kracht te geven aan de luide roep van de derde engel en de heiligen voor te bereiden om stand te houden in de periode waarin de zeven laatste plagen zullen worden uitgegoten.” Early Writings, 85.

De „late regen”, die ook wordt aangeduid als „de verkwikking”, begon toen de volken toornig werden, en in die tijd begon „het werk der zaligheid” zich te sluiten. De vier engelen van Openbaring zeven houden de vier winden in bedwang terwijl de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend wordt volbracht, en in Ezechiël hoofdstuk negen wordt dat werk voorgesteld door engelen die een merkteken aanbrenge op hen die zuchten en weeklagen over de gruwelen die in Jeruzalem bedreven worden. Op 11 september 2001 begonnen de engelen met het afsluitende werk van het aanbrenge van een merkteken op de voorhoofden van de honderd vierenveertigduizend.

Het afsluitende werk van de derde engel wordt volbracht tijdens de uitstorting van de late regen, die ook „de verkwikking” is, die een boodschap is.

Tot wie Hij zei: Dit is de rust waarmee gij de vermoeide rust kunt doen vinden; en dit is de verkwikking; toch wilden zij niet horen. Jesaja 28:12.

De boodschap die zij in Jesaja weigeren te horen, is de boodschap die door stamelende tongen wordt gebracht, en is de beproevende boodschap die de methodologie van „regel op regel” vertegenwoordigt.

Maar het woord des HEEREN was hun gebod op gebod, gebod op gebod; regel op regel, regel op regel; hier een weinig, daar een weinig; opdat zij zouden heengaan, achterovervallen, verbroken worden, verstrikt raken en gevangen worden. Daarom, hoort het woord des HEEREN, gij spotters, die over dit volk heerst dat in Jeruzalem is. Omdat gij hebt gezegd: Wij hebben een verbond met de dood gesloten, en met het graf zijn wij een overeenkomst aangegaan; wanneer de overvloeiende gesel doortrekt, zal hij ons niet treffen; want wij hebben de leugen tot onze toevlucht gemaakt, en onder de valsheid hebben wij ons verborgen. Jesaja 28:13–15.

Het Woord des Heren, dat de boodschap is van de rust en de verkwikking (de late regen), waardoor zij „heengaan, en achterovervallen, en verbreizeld worden, en verstrikt, en gevangen genomen”, wordt gegeven aan „de spotters, die over dit volk heersen dat in Jeruzalem is.” Jeruzalem is de plaats waar de engelen hen tekenen die zuchten en schreien, en de oude mannen die het hun toevertrouwde pand hebben verraden, zijn de eersten die vallen.

‘Het teken van verlossing is geplaatst op hen “die zuchten en die uitroepen over al de gruwelen die daarin gedaan worden.” Nu gaat de engel des doods uit, voorgesteld in het visioen van Ezechiël door de mannen met de vernietigende wapens, aan wie het bevel wordt gegeven: “Doodt ouden en jongen, zowel maagden als kleine kinderen en vrouwen, volkomen; maar nadert niemand op wie het teken is; en begint bij Mijn heiligdom.” De profeet zegt: “Zij begonnen bij de oude mannen die vóór het huis waren.” Ezechiël 9:1–6. Het werk van vernietiging begint onder hen die beleden hebben de geestelijke wachters van het volk te zijn. De valse wachters zijn de eersten die vallen. Er is niemand om medelijden te hebben of te sparen. Mannen, vrouwen, jonge meisjes en kleine kinderen komen tezamen om.’ The Great Controversy, 656.

In het volgende artikel zullen wij verder ingaan op de toename van kennis die in 1989 kwam.

“Hij die onder de oppervlakte ziet, die de harten van alle mensen doorgrondt, zegt van hen die groot licht hebben gehad: ‘Zij zijn niet bedrukt en ontzet vanwege hun zedelijke en geestelijke toestand.’ Ja, zij hebben hun eigen wegen gekozen, en hun ziel schept behagen in hun gruwelen. Ook Ik zal hun dwalingen verkiezen, en hun doen komen wat zij vrezen; omdat niemand antwoordde toen Ik riep; toen Ik sprak, hebben zij niet gehoord; maar zij deden wat kwaad was in Mijn ogen, en verkozen dat waarin Ik geen behagen had.’ ‘God zal hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen zouden geloven,’ omdat zij ‘de liefde tot de waarheid niet aangenomen hebben, om behouden te worden,’ ‘maar behagen gehad hebben in de ongerechtigheid.’ Jesaja 66:3, 4; 2 Thessalonicenzen 2:11, 10, 12.

‘De hemelse Leraar vroeg: “Welke sterkere misleiding kan het verstand bedriegen dan de schijn dat u op het juiste fundament bouwt en dat God uw werken aanneemt, terwijl u in werkelijkheid vele dingen overeenkomstig werelds beleid uitwerkt en tegen Jehovah zondigt? O, het is een grote misleiding, een begoochelende dwaling, die bezit neemt van de geest wanneer mensen die eens de waarheid hebben gekend, de vorm van godsvrucht verwarren met haar geest en kracht; wanneer zij menen dat zij rijk zijn en verrijkt met goederen en aan niets gebrek hebben, terwijl zij in werkelijkheid aan alles gebrek hebben.”” Testimonies, deel 8, 249, 250.